

500 ANYS DE LA CONVERSIÓ DE SANT IGNASI

EN PORTADA

Avui, festa de sant Ignasi de Loiola, acaba l'any de celebracions amb motiu del cinquè centenari de la seva conversió. Començava aquest any commemoratiu el 20 de maig de 2021, dia en què sant Ignasi, 500 anys abans, va sofrir una ferida de bala mentre lluitava en la defensa de Navarra i que en el procés de recuperació, i arran d'unes lectures de llibres com *Vida de Cristo* i *Vida de los santos*, ja que no hi havia llibres de cavalleria, que eren els que li agradaven, va tenir una experiència transformadora que li va fer veure d'una manera nova totes les coses. Aquell accident va suposar un fracàs i un canvi de plans en el que imaginava per al seu futur, carregat de riqueses i afers d'aquest món, com era habitual en un fill de família noble. Aquest fracàs, que després va veure que només era aparent, és el que el portaria a un procés de conversió que el conduiria als somnis més grans, no centrats en ell mateix sinó en Déu. Aquella ferida va provocar la trobada que el posaria en camí fins esdevenir mestre de l'Esperit.

AQUELLA FERIDA VA PROVOCAR LA TROBADA QUE EL POSARIA EN CAMÍ FINS ESDEVENIR MESTRE DE L'ESPERIT

Ben a prop nostre, a Manresa, va passar un any a la santa Cova, de camí a Barcelona, on havia d'embarcar-se per a fer un pelegrinatge a Jerusalem. Havia passat per Montserrat, on havia canviat d'indumentària, havia fet una bona confessió i s'havia consagrat a la Mare de Déu. L'any d'estança a la Cova, contemplant la santa muntanya, es dedicà a l'oració, la penitència, l'apostolat i la visita als malalts dels hospitals. Va prendre apunts de la seva trajectòria espiritual que, amb retocs posteriors, seria l'esboç dels *Exercicis espirituals*. Tot plegat va ser una experiència mística, espiritual i profunda; una experiència també de solidaritat amb la pobresa. I així començaria a veure totes les coses noves en Crist.

Veuria nou el món que l'envoltava, un món, tant aleshores com ara, ferit i trencat, amb problemes i dificultats a nivell local i mundial, un món per on Jesús va caminar i va abraçar, un món

amb el qual Jesús va dialogar. Un món que el deixeble de Jesús, tant ahir com avui, ha de travessar estimant amb el cor de Jesús.

Ignasi es veia com un simple «pelegrí» que, assumint les seves limitacions, es va entossudir a lliurar-se als altres, intentant descobrir Déu que habita en totes les criatures, contemplant-lo en tots els esdeveniments.

A la tornada del pelegrinatge a Terra Santa emprengué estudis a Alcalá, Salamanca, París, Roma, on va ser ordenat prevere, i allí fundà la Companyia de Jesús, de la qual fou el primer general. Així començava el treball apostòlic al món sencer.

Moria a Roma el 31 de juliol de 1556. *Laus Deo.*

Us deixo unes frases cèlebres de sant Ignasi que poden ajudar a la reflexió: 1. «En todo amar y servir.» 2. «Alcanza la excelencia y compártela.» 3. «El examen de conciencia es siempre el medio mejor para cuidar bien el alma.» 4. «En ejercicio de desolación no hacer mudanza.» 5. «Quien evita la tentación evita el pecado.» 6. «¿De qué sirve ganar el mundo, si al final pierdes el alma?»

Donem gràcies a Déu pel testimoni de vida de sant Ignasi i per tot el llegat espiritual que ha deixat a l'Església.

Joaquim Fortuny Vizcarro, pvre.

Vicari General

Enfoca el codi QR i accedeix al vídeo de la Carta dominical

LECTURES

Diumenge XVIII de durant l'any

Lectura del llibre de l'Eclesiastès (Ecl 1,2.2,21-23)

Vanitat i més vanitat, deia el Portaveu-del-poble, vanitat i més vanitat, tot és en va. Després que un home s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia, ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per res. També això és en va, i és una gran dissort. Perquè, de fet, què en treu l'home de tot esforç i de tot el neguit amb què treballa sota el sol? Passa els dies en el desfici i en les penes de la seva servitud, i de nit el seu cor no descansa. També això és en va.

Salm responsorial [Sl 89,3-4.5-6.12-13.14 i 17 (R.: 10)]

Vós feu tornar els homes a la pols dient-los: «Torneu-vos-en, fills d'Adam». Mil anys als vostres ulls són com un dia que ja ha passat, com el relleu d'una guàrdia de nit.

R. Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.

Quan preneu els homes, són com un somni en fer-se de dia, són com l'herba que s'espiga: ha tret florida al matí, al vespre es marceix i s'asseca. **R.**

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies per adquirir la saviesa del cor. Calmeu-vos, Senyor, què espereu? Sigueu pacient amb els vostres servents. **R.**

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos i ho celebrarem amb goig tota la vida. Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, reposi damunt els seus servents. Doneu encert a l'obra de les nostres mans. **R.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-5.9-11)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria. Per tant, feu morir allò que us lliga a la terra: fornicació, impuresa, passions, mals desigs i l'amor al diner, que és una idolatria; no us enganyeu els uns als altres, vosaltres que us heu despulat de l'home antic i del seu estil d'obrar, i us heu revestit del nou, que es renova a imatge del seu Creador i avança cap al ple coneixement. Aquí ja no compta ser grec o jueu, circumcís o incircumcís, bàrbar o escita, esclau o lliure, sinó que Crist ho és tot, i és de tots.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 12,13-21)

En aquell temps, un de la gent digué a Jesús: «Mestre, convenceu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència.» Jesús li contestà: «Bon home, qui m'ha encomanat a mi que fes de jutge o de mediador entre vosaltres?» Llavors digué a tothom: «Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses, perquè ni que algú tingués diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida.» I els ho explicà amb una paràbola: «Un home ric va treure de les seves terres unes collites tan abundants que no tenia on guardar-les. Tot rumiant es va dir: ja sé què faré: tiraré a terra els meus graners, en construiré de més grans, hi guardaré tot el meu gra i les altres mercaderies meves i em diré a mi mateix: "Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, diverteix-te." Però Déu li digué: "Vas errat! Aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida i tot això que volies guardar-te, de qui serà? Així passa amb tothom qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric als ulls de Déu".»

Mirada endins per Montserrat Trias, coordinadora de la Pastoral i professora de Religió al Col·legi Maria Rosa Molas

Ídols del segle XXI

A ningú se li escapa que, a nivell mundial, hi ha un augment de les persones que cauen en la pobresa mentre que la riquesa queda concentrada en mans d'uns pocs que cada vegada són menys però que, en canvi, incrementen la seva riquesa cada vegada més. Un estudi recent sobre desigualtat revela que l'1% més ric va acaparar el 38% de la riquesa mundial des de la dècada de 1990. Una situació que, per desgràcia, s'assembla a la que Jesús va conèixer; les lectures d'avui en són una bona mostra.

Estem davant d'un món on la solidaritat i la cerca del bé comú estan passant a un segon pla mentre s'idolatra els diners i el consumisme. Utilitzant una expressió del papa Francesc, estem davant la cultura del rebuig que està afectant el planeta sencer.

Preguntem-nos si busquem i posem el cor en allò que és de dalt o bé en allò regit per l'ambició d'acumular més i més riquesa.

EN UN MINUT
—Presentació de les memòries de la missionera M. Isabel Correig.

El dimecres dia 13 de juliol la Biblioteca Central Xavier Amorós de Reus va acollir l'acte de presentació del llibre *Què n'has fet del teu germà? La resposta de la M. Isabel Correig (1940-2020)*. L'acte va comptar amb la participació del germà de la missionera, Xavier Correig, que, va destacar «la gran determinació que tenia, perquè abans dels 20 anys ja sabia que volia ser missionera». Així mateix, va afirmar que la M. Isabel «va trobar suport i ajuda a l'Arquebisbat de Tarragona, a la Delegació de missions, i diverses parròquies hi van col·laborar» per tal de desenvolupar la seva tasca a Kinshasa, on va crear «la seva gran família». Per la seva part, Mn. Josep Bofarull, autor del pròleg de la publicació, va destacar algunes frases d'aquest llibre, que va qualificar de «testimoni impressionant». Entre altres, va afirmar que «només es pot ser missioner si es viu una veritable fraternitat, una fraternitat sense barreres». La presentació del llibre va comptar, també, amb la Delegada diocesana per a l'activitat missionera i la cooperació entre les Esglésies, Maria del Mar Cugat. «És una alegria poder fer memòria de la nostra estimada M. Isabel Correig i celebrar la seva vida, però al mateix temps tenim un sentiment de tristor perquè presentem un llibre, les seves memòries, escrites amb la pressa que la seva malaltia va provocar», va afirmar. Cugat va assegurar que la M. Isabel «se sentia un arbre més a Kinshasa» i que «encara protegeix Ekolo ya Bondeko i a tots aquells que, ara com ara, en formen part». Per últim, l'alcalde de Reus, Carles Pellicer, va recordar els moments que havia passat amb la M. Isabel, «on ens explicava tot el que feia amb un somriure de veritat, de serenitat i ple de força».

El Sr. Arquebisbe, Dr. Joan Planellas i Barnosell, ha signat, amb data 15 de juliol de 2022, els següents nomenaments:

NOMENAMENTS

El Sr. Arquebisbe, Dr. Joan Planellas i Barnosell, ha signat, amb data 15 de juliol de 2022, els següents nomenaments:

—**Mn. Joaquim Fortuny Vizcarro**, moderador de la Cúria en tant que vicari general.

—**Sra. Rosalia Gras Minguella**, cancellera de l'Arquebisbat (continua com a secretària general).

—**Mn. Francesc Xavier Morell Rom**, secretari del Tribunal Metropolità de Tarragona, i també auditor i notari del mateix Tribunal.

—**Mn. Josep M. Serra Roigé**, secretari adjunt del Tribunal Metropolità de Tarragona.

—**Mn. Miquel Marimon Vall**, portaveu de l'Arquebisbat (continua com a secretari particular del Sr. Arquebisbe).

—**Sra. Concepció Motlló Sans**, coordinadora diocesana de Vida Creixent.

Cicle C

Litúrgia de les Hores: setmana II

Diumenge, 31 de juliol: Diumenge XVIII de durant l'any

[Ecl 1,2;2,21-23; Salm 89,3-4.5-6.12-13.14 i 17; Col 3,1-5.9-11; Lc 12,13-21 (LE/LH pròpies)] *Sant Ignasi de Loiola, prevere*

Dilluns, 1 d'agost: Sant Alfons Maria de Liguori, bisbe i doctor de l'Església (MO) [Jr 28,1-17; Salm 118, 29.43.79. 80.95.102; Mt 14,13-21]

Dimarts, 2 d'agost: [Jr 30,1-2.12-15.18-22; Salm 101,16-18.19-21.29 i 22-23; Mt 14,22-36] *Sant Eusebi de Vercel·li, bisbe (ML)* o bé: *Sant Pere Julià Eymard, prevere (ML)*

Dimecres, 3 d'agost: [Jr 31,1-7; Salm Jr 31,10.11-12ab.13; Mt 15,21-28]

LITÚRGIA DE LA SETMANA

Dijous, 4 d'agost: Sant Joan Maria de Vianney, prevere (MO) [Jr 31,31-34; Salm 50,12-13.14-15.18-19; Mt 16,13-23]

Divendres, 5 d'agost: [Na 2,1.3;3,1-3.6-7; Salm Dt 32, 35cd-36ab.39abcd.41; Mt 16,24-28] *Dedicació de la Basílica de Santa Maria (ML)*

Dissabte, 6 d'agost: Transfiguració del Senyor (F) [Dn 7,9-10.13-14 o bé: 2Pe 1,16-19; Salm 96,1-2.5-6.9; Lc 9,28b-36]

Diumenge, 7 d'agost: Diumenge XIX de durant l'any [Sa 18,6-9; Salm 32,1 i 12.18-19.20 i 22; He 11,1-2.8-19 o bé més breu: He 11,1-2.8-12; Lc 12,32-48 (LE/LH pròpies)]

PROPOSTA

Jo a l'estiu... lectura

Carme Martí, escriptora montblanquina, és l'autora de la novel·la *El camí de les aigües* amb la que podreu gaudir d'una excel·lent narració que entrellaça els viatges vitals de les dues protagonistes principals: un per la història del segle XX a través de la vida de la Maria Badia, àvia de la Carme que de ben jove marxa de la dura vida al camp per treballar en cases benestants de Reus i Barcelona, però que amb l'esclat de la Guerra Civil i la postguerra ha de tornar al seu món familiar de l'Espluga de Francolí, havent après l'ofici de cuinera; i un segon viatge per l'avui del segle XXI de la mà de la Laura, periodista amb forts problemes emocionals que sovint visita la seva àvia per llegir-li el llibre de la història d'una cuinera que troba a la casa familiar.

L'autora teixeix, amb delicadesa i mestratge, la història de la seva àvia a través de receptes de cuina que es van escampant pels capítols del llibre amb tant detall que acabes olorant i paladejant cada cullerada d'intensa escudella fumejant, cada bocí de fricandó melós o cada tros de braç de gitano, i tot a l'estil de les àvies de sempre, de les àvies de davantal de fil i cassola ennegrida per tants quilòmetres fets de cocció amorosa.

Aquest és un dels llibres que des que mires amb detall la foto de portada, llegeixes la contracoberta i olores les seves pàgines, ja t'ha atrapat, i malgrat les ganes d'anar avançant pels capítols per saber com continua la història, et dol que alhora vagi arribant el final. Si ens feu cas i el llegiu, aneu amb molt de compte perquè us pot entrar la dèria incontrolable de cuinar a casa, menjar i compartir taula amb la família i els amics, de passejar pel Passeig de Gràcia i el Mercat de Santa Caterina de Barcelona o per la Plaça del Mercadal de Reus, i de gaudir d'una caminada de les matineres pel Camí de les Aigües que va des de l'Espluga de Francolí a les Masies i Balneari de Vil·la Engràcia, arribant fins a la Font del Ferro per seure en el seu pedrís verdet i contemplar l'explosiva natura que envolta la terra pobletana. I sobretot, si llegiu *El camí de les aigües* de la Carme Martí, de ben segur que us entrarà la dèria incontrolable de seguir estimant amb bogeria les àvies, fent homenatge a les seves vides de lluita i esforç que van afrontar, amb coratge, per tirar la família endavant en èpoques tan difícils com les de les primeres dècades del segle passat. Gràcies a Déu hem rebut, de totes elles, un llegat insubstituïble en forma de fe i d'amor incondicional que *El camí de les aigües* honora en nom nostre. No us el perdeu!

Jo a l'estiu... gastronomia

A la novel·la *El camí de les aigües* que us hem recomanat a la secció anterior hi ha un bon llistat de receptes de plats tradicionals de Catalunya, Itàlia i França, entre les que podeu remenar i triar des de la patrimonial escudella de pagès passant pels canelons Rossini, el fricandó de l'àvia o les típiques torrades de Santa Teresa. Però la que us proposem ara és, també, prou casolana i de ben segur que l'àvia Maria la podria haver inclòs en el seu receptari de cuinera del restaurant del balneari

de Vil·la Engràcia de l'Espluga. Parlem de la coca de recapte.

Per fer la base per a vuit persones necessitareu 1 kg de farina, 400 ml d'aigua, 120 ml d'oli d'oliva, 60 gr. de llevat i sal al gust. Però també es pot fer un altre tipus de pasta posant-hi igualment 1 kg de farina i un got dels habituals per a l'aigua (250 ml aproximadament) ple de llet, el mateix got ple d'oli d'oliva, el polsim de sal al gust i, en lloc de llevat, el mateix got ple de cervesa. Les dues surten molt saboroses i us animem a provar-les.

Si feu la primera opció, barregeu, primer de tot, el llevat amb l'aigua i espereu aproximadament un parell de minuts fins que es desfaci. Tot seguit, barregeu-ho amb la resta d'ingredients, excepte l'oli, en un bol fondo i amasseu-ho bé durant uns minuts. Llavors cal que deixeu reposar la massa unes tres hores aproximadament fins que haurà augmentat de volum, tapant el bol amb un drap de cuina. Un cop passat el temps de repòs, torneu a amassar afegint-hi l'oli fins que torni a ser una barreja homogènia i, després, torneu-la a deixar reposar mitja hora més. Un cop hagi passat aquest temps, amb un got de vidre alt o un corró de cuina estireu bé la massa i col·loqueu-la a la safata del forn, damunt d'un paper de cocció. Si feu la segona opció, barregeu tots els ingredients posant al bol, alhora, l'oli, la cervesa i la llet, afegint-hi a poc a poc la farina, i aneu-ho amassant. El temps de repòs pot ser molt més curt, entre 15 i 20 minuts, i després haureu d'actuar de la mateixa manera.

I abans d'enfornar-la, la tindreu llesta per rebre els ingredients que més us agradin: després de regar la base de la coca amb un generós raig d'oli, hi podeu posar escalivada, tonyina, tomàquet natural, olives, xampinyons, espinacs saltejats amb panses i pinyons, sardines crues o en conserva, llonganissa, tot el que us vingui més de gust mentre preescalfeu el forn a 180°.

Un cop la coca ja està preparada, poseu la safata dins del forn, a una alçada mitjana, i feu-la coure durant uns 20 minuts a 220°. Vigileu que no es cremi i, si convé, abaixeu la temperatura. Quan la veieu daurada, ja la podeu treure i, sense deixar que es refredi del tot, gaudiu-la al vostre paladar. Que vagi de gust!

Marcel Pallejà i M. Betlem Padró,
Delegats diocesans per als laics i la família

500 AÑOS DE LA CONVERSIÓN DE SAN IGNACIO

EN PORTADA

Hoy, fiesta de San Ignacio de Loyola, termina el año de celebraciones con motivo del quinto centenario de su conversión. Empezaba este año conmemorativo el 20 de mayo de 2021, día en el que San Ignacio, 500 años antes, sufrió una herida de bala mientras luchaba en la defensa de Navarra y que en el proceso de recuperación, y a raíz de unas lecturas de libros como *Vida de Cristo* y *Vida de los santos*, pues no había libros de caballería, que eran los que le gustaban, tuvo una experiencia transformadora que le hizo ver de un modo nuevo todas las cosas. Aquel accidente supuso un fracaso y un cambio de planes en lo que imaginaba para su futuro, cargado de riquezas y asuntos de este mundo, como era habitual en un hijo de familia de nobles. Un fracaso que después vio que sólo era aparente, pues es lo que le llevaría a un proceso de conversión que le conduciría a los sueños más grandes, no centrados en sí mismo sino en Dios. Aquella herida provocó el encuentro que le pondría en camino hasta convertirse en maestro del Espíritu.

AQUELLA HERIDA PROVOCÓ EL ENCUENTRO QUE LE PONDRÍA EN CAMINO HASTA CONVERTIRSE EN MAESTRO DEL ESPÍRITU

Cerca de nosotros, en Manresa, pasó un año en la Santa Cueva, de camino a Barcelona, donde tenía que embarcarse para hacer una peregrinación a Jerusalén. Había pasado por Montserrat, donde había cambiado de indumentaria, había hecho una buena confesión y se había consagrado a la Virgen. Durante el año de estancia en la Cueva, contemplando la montaña santa, se dedicó a la oración, la penitencia, el apostolado y la visita a los enfermos de los hospitales. Tomó apuntes de su trayectoria espiritual que, con retoques posteriores, sería el esbozo de los Ejercicios Espirituales. Todo fue una experiencia mística, espiritual y profunda; una experiencia también de solidaridad con la pobreza. Y así empezaría a ver todas las cosas nuevas en Cristo.

Vería nuevo el mundo que le rodeaba, un mundo, tanto entonces como ahora, herido y roto, con problemas y dificultades a nivel local y mundial, un mundo como el que Jesús caminó y

abrazó, un mundo con el que Jesús dialogó. Un mundo en el que el discípulo de Jesús, tanto ayer como hoy, debe atravesar amando con el corazón de Jesús.

Ignacio se veía como un simple «peregrino» que asumiendo sus propias limitaciones se empeñó en entregarse a los demás, intentando descubrir a Dios que habita en todas las criaturas, contemplándolo en todos los acontecimientos.

A la vuelta de la peregrinación a Tierra Santa emprendió estudios en Alcalá, Salamanca, París y Roma donde se ordenó como presbítero y allí fundó la Compañía de Jesús, de la que fue el primer general. Y comenzaba el trabajo apostólico en el mundo entero.

Murió en Roma el 31 de julio de 1556. *Laus Deo.*

Os dejo unas frases célebres de San Ignacio que pueden ayudar a la reflexión: 1. «En todo, amar y servir». 2. «Alcanza la excelencia y compártela». 3. «El examen de conciencia es siempre el mejor medio para cuidar bien al alma». 4. «En ejercicio de desolación no hacer mudanza». 5. «Quien evita la tentación evita el pecado». 6. «¿De qué sirve ganar el mundo, si al final pierdes al alma?».

Demos gracias a Dios por el testimonio de vida de san Ignacio y por todo el legado espiritual que ha dejado a la Iglesia.

Joaquim Fortuny Vizcarro, pbro.
Vicario General

LECTURAS

Domingo XVIII
del tiempo ordinario

¿En qué tenemos puesta nuestra seguridad? ¿Qué pensamos que es la fuente de nuestra felicidad?: ¿el dinero, las propiedades, los placeres de este mundo, la fama, el poder...? Las lecturas de hoy nos responden a estas preguntas. «¿Qué saca el hombre de todos los trabajos?... ¡Vanidad de vanidades; todo es vanidad!». El Evangelio nos llama a no atesorar bienes de este mundo sino a hacernos ricos ante Dios: «Mirad: guardaos de toda clase de codicia. Pues, aunque uno ande sobrado, su vida no depende de sus bienes». En la misma línea la segunda lectura nos recuerda que, habiendo resucitado con Cristo, debemos buscar los bienes de arriba, donde está Cristo. Nos haremos ricos ante Dios compartiendo lo que tengamos con nuestros hermanos más pobres y necesitados. Y solo en Cristo, pan de vida, saciaremos nuestra hambre y nuestra sed.

Lectura del libro del Eclesiastés (1,2; 2,21-23)

¡Vanidad de vanidades!, —dice Qohélet—. ¡Vanidad de vanidades; todo es vanidad! Hay quien trabaja con sabiduría, ciencia y acierto, y tiene que dejarle su porción a uno que no ha trabajado. También esto es vanidad y grave dolencia. Entonces, ¿qué saca el hombre de todos los trabajos y preocupaciones que lo fatigan bajo el sol? De día su tarea es sufrir y penar; de noche no descansa su mente. También esto es vanidad.

Salmo responsorial [Sal 89, 3-4.5-6.12-13.14 y 17 (R.: 1bc)]

Tú reduces el hombre a polvo, diciendo: «Retornad, hijos de Adán». Mil años en tu presencia son un ayer que pasó; una vela nocturna.

R. Señor, tú has sido nuestro refugio de generación en generación.

Si tú los retiras son como un sueño, como hierba que se renueva que florece y se renueva por la mañana, y por la tarde la siegan y se seca. **R.**

Enséñanos a calcular nuestros años, para que adquiramos un corazón sensato. Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? Ten compasión de tus siervos. **R.**

Por la mañana sácianos de tu misericordia, y toda nuestra vida será alegría y júbilo. Baje a nosotros la bondad del Señor y haga prósperas las obras de nuestras manos. Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. **R.**

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (3, 1-5. 9-11)

Hermanos: si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él. En consecuencia, dad muerte a todo lo terreno que hay en vosotros: la fornicación, la impureza, la pasión, la codicia y la avaricia, que es una idolatría. ¡No os mintáis unos a otros!: os habéis despojado del hombre viejo, con sus obras, y os habéis revestido de la nueva condición que, mediante el conocimiento, se va renovando a imagen de su Creador, donde no hay griego y judío, circunciso e incircunciso, bárbaro, escita, esclavo y libre, sino Cristo, que lo es todo, y en todos.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas (12,13-21)

En aquel tiempo, dijo uno de entre la gente a Jesús: «Maestro, dile a mi hermano que reparta conmigo la herencia». Él le dijo: «Hombre, ¿quién me ha constituido juez o árbitro entre vosotros?». Y les dijo: «Mirad: guardaos de toda clase de codicia. Pues, aunque uno ande sobrado, su vida no depende de sus bienes». Y les propuso una parábola: «Las tierras de un hombre rico produjeron una gran cosecha. Y empezó a echar cálculos, diciéndose: “¿Qué haré? No tengo donde almacenar la cosecha”. Y se dijo: “Haré lo siguiente: derribaré los graneros y construiré otros más grandes, y almacenaré allí todo el trigo y mis bienes. Y entonces me diré a mí mismo: alma mía, tienes bienes almacenados para muchos años; descansa, come, bebe, banquetea alegremente”. Pero Dios le dijo: “Necio, esta noche te van a reclamar el alma, y ¿de quién será lo que has preparado?”. Así es el que atesora para sí y no es rico ante Dios».